

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi június hó 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2012. évi november hó 14. napján kihirdetett 2.Bf.494/2012/4. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott lakcíme: ... szám.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Városi Bíróság 2012. május 22. napján kelt 43.B.2767/2005/156. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében, 2 rb. adócsalás büntetében, 1 rb. számvitel rendje megsértésének vétségében, valamint 3 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, melyből 1 rendbelit folytatólagosan követett el, ezért 500 napi tétel, napi tételenként 1 000 forint, összesen 500 000 forint pénzbüntetésre ítélte, míg 2 rb. adócsalás büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Ez utóbbi rendelkezés 2012. május 22. napján jogerőre emelkedett.

Vádlotti és védői fellebbezés folytán a Debreceni Törvényszék 2012. november 14. napján kelt 2.Bf.494/2012/4. számú ítéletével a városi bíróság döntését megváltoztatta és a vádlott adócsalásként értékelt cselekményeit 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás bünteténél, a magánokirat-hamisításokat 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítette, míg az 1 rb. számvitel rendje megsértésének vétsége miatt emelt vád alól a vádlottat felmentette, egyben a pénzbüntetés napi tételeinek számát 400-ra enyhítette, a napi tétel összegének érintetlenül hagyása mellett, korrigálva a vádlottat terhelő, illetőleg az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét. Egyebekben helyben hagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú határozatot az ügyész tudomásul vette. A vádlott védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést a törvényszék ítéletével szemben, míg a vádlott nem élt a perorvoslati jogával.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő kritika alá vonva az elsőfokú bíróság döntését, míg értékelhetetlennek találta a törvényszék határozatát. Elsődlegesen továbbra is a vádlott

bizonyítékok hiányában történő felmentését kérte, másodlagosan megalapozatlanság okából a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartva - egyetértve a másodfokú bíróság jogi álláspontjával a cselekmények jogi minősítése vonatkozásában - a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt. A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség átiratát készítő ügyész a korábbi jogi álláspontját megváltoztatva már azon a véleményen volt, miszerint a társasági adó esetében a folytatólágosság megállapításának nincs helye a hosszú időre figyelemmel, ezért az elsőfokú bíróság minősítése szerint kérte a másodfokú ítélet megváltoztatását, rámutatva arra, hogy a pénzbüntetés kiszabásával - minthogy nem volt indoka a Btk. 87. §-a (2) bekezdés d/ pontja alkalmazásának - törvénysértően enyhe ítélet született, amelynek további enyhítésére nincs törvényes ok.

Az ítélet tábla - mint harmadfokú bíróság - a védői jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be. 393. §-a alapján nyilvános ülésen eljárva bírálta felül. A Be. 387. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel megállapította - a (2) bekezdés szerinti teljes - a jogerőssé vált megszüntető rendelkezést nem érintő - felülbírálat keretében azt, hogy mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság betartotta az eljárásában a perjogi szabályokat. A másodfokú határozat megalapozatlansági okokban sem szenved, hatályon kívül helyezésének szükségessége - Be. 399. § - nem merült fel.

A törvényszék az iratok tartalma alapján kiegészítette, helyesbítette az elsőfokú bíróság tényállását, amelyet az ítélet tábla csupán az előéleti adatok kismértékű pontosításával egészít ki a következők szerint:

Az elsőfokú ítélet 4. oldalán feltüntetett ... Városi Bíróság ítéletének ügyszáma....

Az elsőfokú határozat indokolása a 32. oldal első bekezdésében a K&H Bank a helyes hivatkozás.

Az így kiegészített tényállás - amely a vádlott cselekvőségét semmiben nem érintette - mindenben megalapozott és a Be. 388. §-ának (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság számára irányadó.

A törvényszék felmentő rendelkezése a számvitel rendje megsértésének vétsége vonatkozásában - amelyet érdemben nem vitatott senki - helyes és törvényes. Az e körben rögzített indokokkal, ahogy a Btk. 2. §-ának helyes értelmezésével is az ítélet tábla maradéktalanul egyetért. A harmadfokú bíróság osztja továbbá a másodfokú bíróság jogi álláspontját az értékelést nyert bűncselekmények jogi minősítése kapcsán és helytálló az adócsalás bűntettének, valamint a magánokirat-hamisítás vétségének folytatólágosan elkövetettkénti minősítése.

Az adócsalás kapcsán az e körben írt jogi indokokat csupán azzal egészíti ki az ítélet tábla, hogy a Btk. 12. §-ának (2) bekezdésében megkívánt rövid időköz semmiképpen nem

fogható fel abszolút, merev kategóriaként. E fogalmat az ítélkezési gyakorlat alakítja, tölti meg tartalommal. Ebből következően - fordított logikát alkalmazva - a folytatólágosságot a hosszabb időmúlás zárhatja ki. E rövidebb, avagy hosszabb időköz a bűncselekmény jellege, elkövetési magatartása, következménye szerint kaphat jogi értékelést. A társasági adó esetében - nem megismételve a másodfokú határozatban írtakat - a vádlotti akaratelhatározás nyilvánvalóan azonos és a megvalósított cselekmény következménye is egységes volt. Mindezekre, s arra figyelemmel, hogy a társasági adónemre a bevallást évenként kell megtenni - a közel egy éves időtartam nem tekinthető olyan hosszú időnek e vonatkozásban, ami élesen elkülönítené egymástól az azonos adónemre két évet érintően elkövetett cselekményt, ezért az ítélőtábla álláspontja szerint a folytatólágosság megállapítása helyes volt, nem osztotta az ügyésznek a nyilvános ülésen előadott okfejtését.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen a feltárt bizonyítékokat eltérő logika mentén értékelve indítványozta a vádlott valamennyi terhére rótt bűncselekmény alóli felmentését. A bizonyítékok felülmérlegelésére megalapozott tényállás esetén azonban nincs törvényes lehetőség, ahogy nem volt erre lehetősége a törvényszéknek sem, ezért a védő felmentést célzó jogorvoslata, ahogy - a korábban rögzítettek miatt - a hatályon kívül helyezésre tett indítványa sem foghatott helyt.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az ítélőtábla előtt „törvénysértően enyhe” büntetésként értékelte a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést, rámutatva arra, hogy véleménye szerint nem volt olyan különös méltánylást érdemlő személyi körülmény, amely az enyhítő szakasz alkalmazását indokolta volna. Ezzel kapcsolatban megjegyzi az ítélőtábla, hogy nem lehet törvénysértő az a büntetés, amelyre az anyagi jogi szabályok alkalmazása lehetőséget teremt a bíró számára. Törvénysértő csak az a büntetés, amely - a nyelvtani értelmezést követve - a törvény megsértésével, annak ellenében kerül kiszabásra. Jelen esetben az enyhítő szakasz alkalmazására lehetősége volt a bíróságnak, figyelemmel a rendkívüli - a vádlotton kívül álló okra visszavezethető - időmúlás tényére. E körben utal arra az ítélőtábla, hogy a vádemelésre is csak 2005. december 8. napján került sor, az elsőfokú ítélet kihirdetésére pedig ezt követően pedig hat év eltelté után.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a büntetésnek másodfokú bíróság általi enyhítése indokolt volt. A pénzbüntetés napi tételeinek száma jól tükrözi az értékelésre került bűnösségi körülményeket, az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát. Az így kiszabott 400 000 forint pénzbüntetés szükséges a Btk. 37. §-ában rögzített büntetési célok érvényre juttatásához.

A másodfokú bíróságnak a bűnügyi költség helyesbítésével kapcsolatban írt indokaival is egyetért a harmadfokú bíróság.

A kifejtettek alapján a védelmi fellebbezést alaptalannak ítélve az ítélőtábla a törvényszék, mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a értelmében helybenhagyta, rögzítve a vádlott időközben megváltozott lakcímét.

Debrecen, 2013. évi június hó 11. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 2.Bf.494/2012/4. számú ítélete a harmadfokú végzéssel jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2013. évi június hó 11. napja

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó.